

Za večje črke po pravi

Ljubljana, dne 15. 11. 2011
 Načelnik
 Mestnega sveta
 Ljubljana

Rokopisi se mogu pronaći u
 1. blagovoljno, a
 2. drugim, a
 3. za, ako se o

torco tik volikanakega perka 2000 b. 01 2000, 2000

toliki listi, kakor to velja tudi glede potrebam primerne pomnožitve listov: priporoča tedaj, naj se izdajajo periodično, posebno, posebej tudi take, ki si stavijo za nalogo, da se uporabijo koristij posameznih poklicnih vrst, in to po vsaki večji mestih, kjer se niso.

3. Katoliški shod ne proglaša samo za splošno občuteno in nujno potrebo, da se preosnovno in razširijo na Dunaji obstoječi katoliški dnevnik, marveč naglašajo tudi kot dolžnost in častno zadrego vsakega katoličana, da po možnosti podpira in skuša pospeševati katoliško časnikarstvo.

Popolno priznanje izreka dosedanjemu moškemu zastopanju tega časnika za cerkev in državo koristi, izreka pa ob enem željo, naj se kmalu odpró predala večjega glasila takó razširjenemu vsopredu, da ne bodo zastopane le opravičeno tirjave posameznih kraljevin in dežel avstrijske monarhije, marveč se bo tudi sicer kolikor mož zadostovalo vsem drugim željam katoliških čitalcev v političnem, socialnem, gospodarstvenem in lepoznavstvenem oziru. Ker nameravajo podjetniki na Dunaji izhajajočega lista „Vaterland“-a tako preosnovno, priporoča se ta list vsem katoličanom najtopleje.

4. Katoliški shod se sklicuje na to, da morajo vsi oni, ki z besedo ali pismom v javnosti zastopajo cerkev, vedno spoštovati veljavo papežovo in škofov v zadevah verskega in uravnotežene nauka, kakor tudi v vseh vprašanjih, ki zadevajo duševno vodstvo Cerkev. Ravno tako mora naglašati, kakó potrebno je v interesu katoliške stvari, da katoliški publicisti razpravljajo nasprotna dnevna vprašanja v smislu vsajšnjega spoštovanja in ljubezni.

Izvan tega priporoča pogosto redne sestanke katoliških avstrijskih časnikarjev, ker je to sredstvo v povzdigu enotnosti v katoliškem časopisju, v pospeševanje katoliškega tiakovstva sploh in v gojitev gmetnih koristij sodelujočih močij.

5. Katoliški shod proglašajo za jako željavredno, da se povsod vspešno in hitro nasprotuje premnogokrat po listih razširjenim zmotam o verskih resnicah, kakor sploh neresničnim vestem, ter v ta namen priporoča primerno organizacijo sistema o popravkih.

Dopisi.

V Gorici, 10. maja. — Veteransko društvo goriško imele je v nedeljo 5. t. m. ob 10. uri predpoludne v gostilni pri „Zvezdi“ svoj redni občni zbor. Društvena zastava prinesla se je v zbirališče z navadno častjo. Dolgi dnevi rod vršil se je gladko in točno. Ko je prišla na vrsto volitev predsednika, oddale so se 104 glasovnice za gospoda Antona Jacobi-ja, mestnega učitelja, katerega so bili veterani na več shodih postavili za kandidata na to mesto. Za veteransko in njegov razvitek vedno vneta Miroslav grof Lanthieri, načelnik rifembriškega okraja, nazdravil je novemu predsedniku in veterani so zagrali svojemu novemu voditelju gromoviči živio! evviva! in hoch! Izvoljenec nastopi nato svoje mesto in ogovori zbrane z naslednjim prelepim in navdušenim govorom. „Veterani! Gnanen po častilnem zaupanju, katero ste mi izkazali, bojim se v tem trenutku, da ne bom mogel vsega reči, kar čutim, ker zdaj še le čutim vso težo izročene mi mesta. — Tovariši, ni me vodila prazna slavoohlepnost, sprejeti ponujeno mi mesto, ampak dolžnost me veže, zastaviti z nova vse svoje moči za to patrijotično društvo, ona dolžnost, katera mora biti nam vsem višja od ozira proti nam samim. — V navzočnosti teh osivelih mož, kateri so krvaveli za domovino na

darja one besede, ki so mu kraj altarja zapisane: „Le monde n'a rien qui soit digne de l'amour d'une âme immortelle.“ To je: Svet nima ničesar, kar bi bilo vredno ljubiti neumerječe duše. Kar se prav lepo vjema s svečimi besedami: Nečimernost nečimernosti in vse je nečimernost zvonaj ljubiti Boga.

Za dva dni t. j. v tretjo nedeljo po veliki noči bo v Dornbergu po 40 letih zopet nova maša. Imel jo bo naš vrl domorodec, č. g. Ignacij Kralj, prefekt v velikem semenišču v Gorici.

Nova maša meseca maja in v praznik varstva sv. Jožefa ne sme biti brez vsega pomena in le po naključju.

Dragi mi domorodec in brat v Kristusu! Na priprošnjo naše nebeske matere in device Marije, katerej je ves mesec maj posvečen, isto tako na priprošč sv. Jožefa, patrona vesoljne sv. cerkve, obvaruj Te vedni Oče vsega zlega na duši in telesu. Sreča Te povsod spremlja! Da, milejša naj Ti bo osoda na svetu, nego je bila temu, ki je te le vrstice spisati hotel v spomin Tvoje in svoje nove maše v Dornbergu.

V Ljubli, 10. maja 1889.

Jože Mlinarjev.

častnem polji, v navzočnosti teh junakov, katerih priki kaže odlike in spominska znamenja, prejmem za to po naši sveti cerkvi blagoslovljeno črno rumeno zastavo ter obljubim, da jo po vzgledu mojega prednika pri vsaki primerni priložnosti visoko razvijem ter da jo kot c. in k. stotnik ohranim neomadeževano, da bom nad njo čel ter izpolnoval svoje dolžnosti po svojem najboljem spoznanju in vesti, in prosim v tem slovesnem trenutku Vsemogočnega, naj varuje mene in vse društvo. — Daleč od nas naj bo misel, kakor bi bili že dosegli cilj svojega prizadevanja, bodimo si temveč v svesti, da se sme od nas po pravici več pričakovati; krepko silimo naprej, v gibanju je moč, a nehanje je smrt. — Gojimo po svojih močeh starega avstrijskega duha v svojem društvu pospešujmo ljubezen do domovine, uljudnost med ljudmi, nedolžno veselost, medsebojno podporo, tovariško zvestobo, vse vrline, ki tako povzdigujejo našo vojsko, vrline, ki naj bodo še dalje trdna zaslomba našemu društvu. — Spominjamo se ne samo po stari navadi, ampak z navdušeno ljubeznijo svojega vzvišenega pokrovitelja in vskliknimo iz polnih prs: Njegovo Voličanstvo Franc Jožef I in k. in k. Voličanstvo cesarica Elizabeta živila! živila! živila! Gromovito se je odmevala zdravica v deželnih in v nemškem jeziku. Govornik se je potem obrnil proti odstopivšemu predsedniku, zahvalil se mu za njegovo delovanje, obžaloval, da je popustil prejšnje mesto, ter izrazil zaupanje, da bo tudi še dalje podpornik veteranskemu društvu. Slednjič nazdravil je tudi visokorodnemu gospodu Miroslavu grofu Lanthieri-ju, kateri po vzgledu svojih dedov in pradedov se kaže kot pravega goriškega plemiča staroslavne korenine, ki ima vedno odprto srce za potrebe svojega ljudstva in hrani v svojih junaških prsih neomahljivo zvestobo do svojega vladarja. Navdušeni živio! vseh navzočih sledili so tem besedam predsednikovim. Nazdravljalo se je še drugim izvoljenecem in slednjič se je zborovanje zaključilo. Novi predsednik je tudi v slovenskem in italijanskem jeziku povedal kratek posnetek svojega govora. Prepričani smo, da je stopil na čelo patrijotičnemu društvu mož, ki je na vse strani kos svoji nalogi, in trdno se nadajamo, da naše veteransko društvo se s časom povzdigne do one stopinje, ki mu pristaja po njegovem vzvišenem namenu.

Iz goriške okolice, dne 8. maja. — Nádeja, da se bode učiteljsko društvo za goriški okraj lepše razvijalo nego doslej, uresničuje se. Kakor pri zadnjem zborovanju, tako je bila udeležba tudi dne 2. t. m. nenavadno obiloštevilna. Dobri dve tretjini društvenikov se je zbralo k zborovanju, kojega dnevi red je bil tega tudi vreden. Opazili pa smo med društveniki tudi nekaj gostov, koji so bili gotovo „dobro došli“.

Prvi govori g. učitelj Balič daljšo razpravo, s katero utemeljuje potrebo in korist „Opisa goriškega š. okraja“. Brez take knjige je res težavno uspešno poučevati o zemljepisju in zgodovini domačega kraja in okraja v ljudske šoli. Potrebo to so uvideli že v več okrajih na Kranjskem ter so, kakor n. pr. učitelji Postojnskega š. okraja, opisali svoj okraj ter tudi izdali „Opis“ kot knjigo.

Nekaj tacega namerava sedaj tudi naše društvo. V ta namen izvolil se je stalni odsek 7 udov, kojemu bode naloga zbirati stvarino ter jo urejevati ter sploh oživotvoriti naš sklep o izdaji „Opisa goriškega okraja, glavarstva“ z dodatkom, v kojem bodo opisane tudi one š. občine gradiščanskega okraja, v kojih bivajo Slovenci.

Druga zanimiva razprava je bila ona, v kojoj je g. Fr. Vodopivec, c. kr. okr. š. nadzornik govoril o pouku metričnih mēr v ljudske šoli. — Menda je ravno ta točka dnevnega reda privabila k zborovanju tudi take učitelje, koji se ga le redko udeležujejo, ker se za društvo premalo, da celó nič ne brigajo. Vendar se pogrešamo v imeniku našega društva še marsikateriga tovariša. Upamo, da se tudi ti vzbudijo ter pristopijo k društvu, čegar namen je vsestransko koristiti šoli in učiteljstvu. Tedaj...

O razpravi g. nadzornika naj opomnim samo, da je bila taka; kakršno vzmore le g. nadzornik, da je pri njej gotovo vsakdo nekaj pričobil, kar mu bode služilo k vspešnejemu poučevanju o metričnih mēr. — Zbor je g. nadzorniku izrekel priznanje in zahvalo s prošnjo, da bi nas večkrat počastil s tako razpravo.

Koncem prebere g. društveni tajnik še poročilo o zborovanju, „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Ljubljani, koje poročilo se je le vzelo v znanje, kajti razpravljati o tem ni bilo mogoče, ker so naši odposlanci (koji pa so bili večinoma doma ostali) imeli preprosto rokó. —

Prilodnjemu občnemu zboru, ki bo tudi glavni, določiti ima odbor dan, kraj in dnevni red. — Naprosi se zopet g. potovalni učitelj kmotijstva, da bi predaval kaj, ako bode imel čas. — To zborovanje se je vršilo na slovenskem oddelku deželne kmotijske šole v Gorici, za kar se izreka slav. šolskemu vodstvu topla zshvala.

Iz Vertojbe, 5. maja. — Za velikonočne praznike so pri nas v prvo zvonili trije novi lepo ubrani zvonovi katere je ljudstvo cele občine komaj pričakovalo; zato pa je bilo tem večje veselje, ko smo jih prvič zaslišali te svete dneve. Vsled tega se prav lepo zahvaljujemo gosp. Broilu, lastniku livarne pri Pevmi, in ga toplo priporočamo vsem okoličanom, ker pri njem je tudi cena nizka in obroki so povoljni.

Pretekla dneve je bilo tukej živahno gibanje zaradi volitve novega župana, ki je bila 29. aprila. Izvolili so gosp. Josipa Nemca, v pravem pomenu besede vrlega poštenjaka in značajnega občana, od kterega pričakujemo lepše bodočnosti. Pri volitvi je bilo prav živahno, ker je bilo mnogo kandidatov, in vrhu teh še stari župan si ni želel naslednika, ker tej butari se je takó privadil, da bi se je nikdar ne naveličal.

K tej volitvi je prišel nadzorovat, kakor navadno, gospod okrajni glavar baron Reebach, kteri je govoril dosedanjim kolovodjam prav lep poduk ter novim nastopnikom z resno besedo povdarjal, naj bolj skrbijo za blagor občine v vseh zadevah. Sliši se, da omenjeni gospod namerava iti v pokoj; prav škoda ga je za celo okolico, ker težko dočakamo v nastopniku take sposobnosti in ljubezen do vseh.

Čitalnice in vsakovrstna društva snujejo se povsod in se čita od njih; a žalibog, da samo pri nas nič; odkar nij gospodov Lašičev tu, je vse končalo. Pa kako bi tudi ne? ta se ne more ganiti pod težo križca, drugemu so vsi oni, ki berejo (slabe Ur.) časnike ali knjige, prostozidariji, hudobneži, brezvrzci, čeravno nikdo nič ne čita razen knjig družbe sv. Mohora; na 1500 prebivalcev sta samo 2 naročena lista, knjige pa tako nobeden ne kupi. Tedaj kam naj se manj čita? pa bojim se da prav radi pomanjkanja (dobrega Ur.) branja peša vera čast in izobraženost, kar bi ne smelo biti. Mladosti je potreba čitanje in zopet čitanje, kakor ribi voda, drugače zaostane.

Pretekla nedeljo je bil tukaj ples, ki se je vršil v najlepšem redu in miru. Zato pa izrekam mladosti posebno hvalo in želeto je, da bi se vsigdar tako lepo obnašali in pošteno razveseljevali brez pretepopov, pijančevanja in kietvine.

Z dežele, 4. maja. — (Slepar ali omilovanja vreden nesrečnik? Opomin g. orglarju P. Potočniku v Gorici). Dva meseca bode od tega, kar je po naših krajih hodil gluhonem (?) Lah. Bil je kacih 30 let star, majhen, črnolas, bolj revno oblečen, prav podoben kakemu judu. Prišedši v vas, dajal je z rokami znamenja, da naj ga vedejo k županu, ki naj bi mu na njegove papirje pritisnil županijski pečat. Mož je imel na neke pol laško pisano izjavo, da je ubog nesrečnik in da njemu v prid izidejo male knjižice v laškem in slovenskem jeziku, z naslovom „Il Sordomuto“ („Gluhonem“), katere naj bi se pridno nakupovale, da se kolikor toliko pomore zapuščenji siroti. Gluhonemi nesrečnik je pa tudi rad se zglašal pri duhovnikih in učiteljih, kjer je v velikim uspehom iskal „naročnikov“ na gori omenjeno delce. Tudi jaz sem bil tako srečen, da me je sč svojim pohodom počastil. Uveril sem se sam, da si je bil nabral že mnogo naročnikov izmed različnih inteligentnih stanov. Imel je mnogo podpisov z zraven pritisnjenimi pečati, in to od doktorjev, župnikov, učiteljev i. t. d. Vsak naročnik je h krati naročil po 10, 20, 30 in več iztisov, saj je cena iztisu bila določena le na 4 kr. Jaz kakor se prepičate, g. urednik, iz privite „Quitanze“, naročil sem 20 iztisov. Ali še danes čakam naročenih bukvic. Slišal sem, da so nekateri ljudje videli dotičnega gluhonemega (?) človeka v neki krčmi, kjer je prav pridno kvartal in pil. Iz tega bi sklepal, da je le navaden ali prav za prav prebrisán slepar. Zelo bi mi bilo všeč, če bi mi omenjena „Soča“ mogla kaj več povedati o tem človeku, saj se je meni izjavil, da je — Goričan. Sam se — kakor spoznate iz „pobotnice“, piše za „Luigia Santina“. Ko sem se podpisal, da vzamem 20 iztisov in sem ga pismeno vprašal, kedaj je treba plačati, odgovoril mi je (tudi pismeno), da vsak naročnik takoj plača, ker on (Santini) da mora denar vnapreje poslati tiskarni. — Morebiti pa mu krivice delam, sumničed ga za sleparja; morebiti je res omilovanja vreden nesrečnik. In ravno zaradi tega sem objavil te vrstice, da pridemo gládé tega človeka na čisto. Vsekako nam je pa treba dandanes prav previdnim biti, ker posebno po deželi se zdaj vlačí vsakovrstnih ljudij, ki gledajo na to, da človeka brijejo od spred in od zad.

Sedaj pa nekaj drugega! Ljudje, ki živimo na deželi, ki imamo klavirje, pa jih sami ubirati ne znamo, britko čutimo pomanjkanje večkega ubiralca klavirjev. Res je, da hodi neki Lah tdui po slovenskih vaseh po tem poslu; ali mož je malo prismojen pijanček in le malo vešč svojega dela; nedostaje mu pa tudi potrebnega orodja. Zategadelj bi bilo dobro, če bi naš Potočnik iz Gorice bodil od časa do časa po slovenske deželi na Primorskem ter nam ubiral klavirje oziroma tudi orglje. V njegovo škodo bi to gotovo ne bilo, nam pa bi bilo ustreženo.

Politični razgled.

Katoliški shod na Dunaji, kateri smo bili o svojem času napovedali in čegar delovanje smo v zadnjem listu omenili, sklenil je zborovanje pretekli teden v zadovoljnost vseh udeležencev. Resolucije tamkaj sklenene, katere omenjamo na drugem mestu, merijo na to, da bi vse šole sploh, počenši od ljudskih do vseučilišč, zadobile boljši verski značaj in poduk na njih versko podlago, da bi se povzdignila cerkvena umetnost, po božjih in cerkvenih zakonih rešilo se toliko zamotano in zavozljano socialno vprašanje i. t. d. Pri tej priliki omenjalo se je tudi rimsko vprašanje in žalostni položaj sv. Očeta v Rimu, kar je dalo levičarjem poslaniške zbornice koj povod, da so interpelovali ministerstvo, ali ne bode izjava katoliškega shoda rušila zveze avstrijsko-italijanske. To je vendar čudno, da se prav naši liberalci toliko boje, da se ta zveza ne razruši, med tem ko se še nikdar ni čulo, da bi bil kak' ud italijanskega ministra zaradi izzivanja in zarot irredentistov in rogoviležev nasproti zaveznici Avstriji.

Dnevi letošnjemu zasedanju drž. zbora so sicer štet — raziti se ima menda 15. t. m. — ali pred njegovim razidom je hotel naučni minister Gauč sé svojim predlogom o spremembi šolskega zakona razburiti še vse stranke drž. zbora. Znano je namreč našim čitateljem, kako so nemški konservativci zahtevali edino le versko ljudsko šolo, češki poslanci pa tirjali spremembo ljudske šolske postave v avtonomističnem smislu, in slovenski poslanci v narodnem oziru, t. j. poduk na podlagi maternega jezika, ker njim ni braniti samo vere, ampak tudi jezik slovenskih otrok. Koliko ugaja predložena šolska novela omenjenim tirjatvam, razvidi se iz tega, da so se de zdaj že trije klubi in sicer češki, Hohenwartov in Liechtensteinov soglasno izrekli proti temu načrtu ministra Gauča, ker ne zadostuje željam njihovim niti v konfesionalnem, niti avtonomističnem niti v narodnem oziru. Minister Gauč je predložil še dva druga postavna načrta o imenovanji in nastavljanji stalnih šolskih nadzornikov; ali tudi proti temu načrtoma so se klubi izrekli, ker s tem bi se le po vsem nepotrebnosti množila centralistična birokracija. Ker so ti predlogi napravili tako slab vtis na zbornično večino, zato ni čuda, da se je med poslanci že razširjala vest, da je minister Gauč podal svojo ostavko.

V Parizu je pretekli ponedeljek predsednik Carnot z vso slovesnostjo odprl svetovno razstavo. Te svečanosti so se vdeležili ministri, vojaški poveljniki, senatorji, poslanci, drugi dostojanstveniki in brez števila ljudstva; ali ker se s to razstavo dovolj očitno proslavlja stoletnica francoske revolucije, zato se poslaniki drugih držav te svečanosti niso vdeležili ter so prej zapustili Pariz; tudi poslanci monarhističnih strank na Francoskem niso bili navzoči.

Domače in razne vesti.

Razglas. Ker so razpuščeni valed oes. patenta 19. aprila 1889. drž. zak. št. 53 deželni zbori mejne grofije Istre in poknežene grofije Goriške in Gradišanske, razpisujem s tem po smisli §§ 19. in 20. volilnega reda splošne volitve za deželni zbor mejne grofije Istre in poknežene grofije Goriške in Gradišanske in narejam, da se imajo v teh obeh kronovinah voliti deželni poslanci te-le dni in v tistih krajih, ki jih postava za to odločuje, in sicer:

1. poslanci kmečkih občin 25. junija t. l.; 2. poslanci mest, trgov in obrtnih krajev, potem obeh kupčijskih zbornic v Rovinji in Gorici 28. junija t. l.; 3. poslanci velicega posestva: 3. julija t. l. in sicer v Poreču za volilni okraj mejne grofije Istre, in v Gorici za volilni okraj, obstoječ iz političnih okrajev Gradiška, Cervinjan, Tržič in Karmin razen sedanjih okrajnih občin Devin, Dobrdob, Opačjeselo, Biljana in Dolenja; — 5. julija t. l. v Gorici za volilni okraj obstoječ iz mesta Gorice z njenim okolišem in iz političnih okrajev: okolica goriška-Kanal-Ajdovščina, Tolmin-Bovec-Cerkno, Sežana-Komen, potem iz po-

prej omenjenih krajnih občin Devin, Dobrdob, Opačjeselo, Biljana in Dolenja. V Trstu 7. majnika 1889. Deželni namestnik Nj. e. in kr. ap. Veličastva v Trstu in na Primorskem: **PRETIS.**

Dopolnilne volitve v starašinstvo goriško vršile so se preteklo sredo v tretjem razredu po volji in v nepopisno veselje delavnega italijansko-nacionalno-liberalnega odseka. Izmed 650 vpisanih volilcev prišlo jih je ali pa so jih pripeljali na volišče 484; izmed teh jih je glasovalo 351 za dr. K. Venutijsa, 352 za Ant. Batističa (menda Solkanca) in 353 za Jan. Brisco-ta, zidarskega mojstra. Nam je ostalo zvestih 133 volilcev, lepo število za prvi začetek. Volitve so bile od strani magistratove stranke jako živahne in valed tega prav slane; 2000 gold. ni zadostovalo za vino, gonjače in konje ter za dobro voljo po dobljeni zmagi. Za vse te dobrote imajo se zahvaliti volilci, krčmarji, prevožniki in gonjači edino la Slovence; ako ne bi se bili ti ganili, bi ne bilo ni užitka ni zaslужka. Zato naj gonjači ne zmirajo Slovencev, ampak naj jim roko poljubijo, da so jim pripomogli do tešne piče in do lepega zaslужka. Naj prosijo Boga, da bi bilo vsako leto tako, da jim ne bodo pajki predli po praznih želodecih. Obžalovati je le to, da so bili nekateri slavitelji sijajne zmage preveč veseli in preveč odkritosrčni, da je policija dobila povod dejati jih pod ključ. Tega so sami Slovenci krivi, kakor so tudi krivi hujkanja proti sebi v nacionalno-liberalnih listih ter grdih kletvic, ki so se v brezimnem spisu, ki se je v noči pred volitvijo vtikal volilec v okna in v vrata, vepale na glave tistih, ki bi pomagali Slovencev v starašinstvo. Brezmejnega hujkanja javnih listov in grdega preklinjanja tajnoga spina ne moremo podati svojim čitateljem, ker bi se jim gnusilo in bi se jim lahko še želodec obrnil, ko bi to brali. Nekaterim goriškim možem pa vse to nič ne dè in najočitnejše hujkanje tako lahko požirajo, kakor hladno vodo, vedno trdeč, da hujkanje izhaja od nas, ker se o-glašamo, ker nočemo molčati in postati „meščani“ po vzgledu neke čislane gospode.

Take agitacije, kakeršna je bila letos pri volitvah tretjega razreda v mestno starašinstvo goriško na strani magistratovih pristašev, nismo še videli v Gorici. Na vsakih 10 vpisanih volilcev je že prišel en gonjač, ki je z lepa in z grda volilca prepričeval in priševal, da njegovi plačevalci so najboljši ljudje, ker plačujejo, in tedaj vredni, da se jim veruje in da se volijo tisti, katere priporočajo. Listo naših kandidatov so gonjači volilec iz rok pulili in trgali ter s svojo listo uročevali in z vinom zalivali, da je držala. Na dan volitve hodili so zaupni možje magistratove stranke od hiše do hiše, od volilca do volilca z vozom ter vsakega posebe usedli v voz, odpeljali ga na volišče in zopet pripeljali zdravega in zadovoljnega na njegov dom. Tako so tirali k glasovanju volilce, ki bi sicer ne bili šli volit, ter so imeli natančno kontrolo nad vsemi onimi, ki so vino pili. Zmagala je nadležnost in sila, vino in denar. Pri tem pa opisuje goriški „Moniteur“ zadnje volitve kot najdostojnejše in najmirnejše delo, prihajajoče edino le iz vnetosti volilcev za avito kulturo, italijanstvo in njegovo omiko. Človek, ki vé, kako se je vse vršilo, mora strmeti nad takim lepšajodim popisom; a kdor piše, pozna ljudi, in vé, da njegov popis prihrani delo popisovalcu ter da se strogo ujema z namenom in z zahtavo; na drugo mu ni gledati. „Corriere“ vzbujal je strasti italijanskih in poitalijancev volilcev proti Slovencev brez najmanjše ovire. Od časa Hohenlova volitve naprej zvrča goriški mojster (pa ne „Corr.“) pri vsaki večji priliki politiko na narodno polje; a to orožje začelo je že odpovedovati. Pri sedanjih volitvah bi niti italijanstvo nič ne pomagalo, ako bi ne bilo vina in denara. Ta dva čelata konkurenco italijanskemu narodnemu načelu, ki velja samo še kot figovo pero mogotcem in hrepenečim po moči, ter slavita letos sijajno zmago. Živila!

Goriška čitalnica je zopet odložila svojo besedo na dan 19. maja t. l.

Radodarni doneski. Otroškemu vrtu v Gorici so darovali: N. K. v C. 5 gl.; J. J. v C. 6 gl.; Fr. L. v R. 2 gl.; J. Kodelja 1 gl. 33 kr.; — študentovski kuhinji: G. S. B. v Gorici 3 gl.; Fr. L. v R. 2 gl.; J. Kodelja 2 gl. Hvala prešernu vsem ljudomilim dobrotnikom.

Župniške skušnje so delali 7., 8. in 9. t. m. v Gorici č. gg.: Nikolaj Kocijančič, I. kaplan v Cerknem; Ivan Kokošar, župnijski upravitelj v Šebreljah; Franc Kranjec, začasni kurat v Soči; Julijan Lekasciewicz, duhovnik lvovske nadškofije v Galiciji; Ivan Murovec, vikar v Sedlu; Franc Pavletič, I. kaplan v Ločniku; Josip Peteani, kaplan v Rudi; Adam Zanetti, kaplan v Flumičelu. Nekateri gospode zadržala je bolezen, druge opravila, da niso prišli, kakor so nameravali. — Preč. g. Jožef Pelicon, župnik v Zgoniku, stopil je v stalni pokoj.

Imenovanja. Upokojeni profesor in sloveč slavist dvorni svetovalec Franc Miklošič imenovan je skrivni svetovalec Nj. Veličastva. — Fran Geiger, konceptni praktikant pri o. k. kranjskem finančnem ravnatelstvu, imenovan je konceptist ter premeščen v Radovljico.

Brambovci 73. bataljona obžalujejo zgubo jako priljubljenega stotnika Viktorja pl. Schmitzhausen, kateri je dne 6. t. m. v Gorici v najlepši moški dobi 38 let po dolgi bolezni preminol. Tudi naši domači brambovci, pri katerih je poprej služil, imeli so ga zaradi redke njegove priljudnosti kaj radi. Iz Pulja je prišla oficirska deputacija tamošnjih brambovcev spremljat ga k zadnjemu počitku in celo prostaki poslali so krassen venec na kretu.

N. v m. p.

Javni plesi pod milim nebom, ki so zdravju in npravnosti jako škodljivi, začeli so že strašiti po goriški okolici po navadi drugih let. Najprej so imeli ples v Medehi v Furlaniji drugi velikončni pramnik — v goriški „Concordii“ pa tisto soboto pred oljčno nedeljo do ranega jutra — potem prvo nedeljo po veliki noči ob enem v St. Petri, Vertobji in Mirnu; drugo nedeljo v St. Andreži in v Podgori; tretjo nedeljo bo tudi na kakih treh krajih, v Brdih, v Vipavski dolini in v okolici goriški, in tako pojde naprej do pozne jeseni. Kaka društvena veselica je ljudem trn v oči, a javni ples, kamor dojde na stotine ljudi, mora biti. Starašinstvo in županstvo v Podgori ni hotelo dovoliti javnega plesa na dan sv. Gotarda, cerkvenega patrona; a fantje so šli v mesto h okrajnemu glavarstvu ter so privrskali in pripeli s dovoljenjem domu.

Vabilo. V nedeljo 19. maja priredi dornberški oddlek II. vojaškega veteranskega društva slavnostno veselico na prostem. Svirala bo pri veselici veteranska godba. Vabljeni so k tej veselici osobito veterani in drugi domoljubi.

Na Lokvah imajo odličnega gosta. V nedeljo zvečer prišel je kosmatinec medved pogledat v vas, če je seme uže pognalo kal. Lahko pa tudi, da išče stanovanje ali pa svinčenko. „Kdor išče, najde,“ pravi pregovor; lahko, da se tudi našemu gostu tako zgodi.

Tržaška čitalnica ima za tekoče leto naslednji odbor: Pollich Mate predsednik, Truden Anton podpredsednik, Macher Ivan tajnik in knjižničar; Vilhič Hinko blagajnik in gospodar, odborniki: Abram Ivan, dr. Karol Glaser, Markoč Ivan, dr. Rybář Otokar in Vučković Gjuro.

Jeruzalemski romarji, katerim je bil načelnik goriški častni kanonik, ravnatelj Josip Marušič, vrnili so se sredno 2. maja sé svojega jutrovega potovanja, ki je trpelo 42 dni. Prihodnja avstrijsko-nemška karavana pod pokroviteljstvom avstrijskega prokuratorja svete dežele odrine meseca decembra t. l. ter bo potrebovala manj časa, ker pojde po suhem v Carigrad in potem samo v Jeruzalem in bližnjo okolico. Te karavane oskrbuje Leo Woerl, knjigar na Dunaji, I. Spiegelgasse 12. Zadnje karavane udeležilo se je 11, od Aleksandrije naprej 15 oseb. Vsi so ostali zdravi in so se vrnili jako čvrsti.

Bratje sokoli! Bralno društvo v Kozani prireja za prihodnjo nedeljo, 12. dne t. m., besedo našemu sokolskemu društvu na čast in v korist ter ga vabi k tej besedi v posebnem pismu jako prijazno. Te ljubavi moramo se sokolci veseliti in za njo „bralnemu društvu“ v Kozani svojo hvaležnost iskati s tem, da pojdemo k tej veselici v obilnem številu. Odbor Sokola torej uljudno vabi svoje člane k izletu v Kozano. Zberemo se 12. dne t. m. pri Marzinijevi gostilni tako, da odidemo točno ob 1¹/₂ popoldne skozi Pevmo-Kojisko in Šmartin. Kdor ima društveno obleko, pride naj v nji; drugi pa s društvenim znamenjem.

V Gorici, 6. maja 1889.

ODBOR.

Listnica uredništva. Dopisnikom iz Podmelca: za današnjo številko došel nam je dopis prekasno.

Schwarze Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.65 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — versendet rohen- und stückweise porto- und colffrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.45 p. Meter — glatt und gemustert (circa 150 versch. Qual.) — versendet rohen- u. stückweise porto- u. colffrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Steklenica s podukom 30 kr.
Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.
v TRSTU pri G. B. L. L. v KORMINU pri A.
Franzoni, v TOLEMINU pri C. Fallica.

Naročila za deželo izvršijo se hitro.

Josip Dugulin
c. k. davkar v pokoji.

Mineralna harvna voda.

G. Likar.

G. M. COCIANCIG.

Vsebinska: Predgovor. — Vvod. Kako je umetnost naslov te knjizice? Zdravnik in bolnik. Iz česa je duhovna lekarna. — Prvi del. Branila proti dušnim boleznim: Ogibaj se okuženja. Boj se ognja. Čuvaj hišna vrata. Ogibaj se prepilca. Neboška leževca. Zdravje bolnikov. Studenec življenja in zdravja. — Drugi del. Zdravila za dušne bolezni: Zdravilo zoper duhovno jetiko ali sušico. Zoper prstovoljno omahovanje. Zoper mraz boječnosti pred ljudmi. Kako je sv. Ignacij Branciška Kasav. rešil povratnega duha. Zdravilo za mrzlico lakomnosti. Kako je sv. Filip Nerij mladeniča ozdravil omotice častilakomnosti. Zoper popade besnosti. Zoper kostno grgljubo — uvoščljivosti. Mazilo za oči. Strup in pomočnik zoper strup. Za take, ki imajo duhovno vodenico. Za mrtvoudne. Za srčnobolne. Domača zdravila zoper strah pred smrtjo. Univerzalno ali občno zdravilo. — Sklep. Krščanska vodila za življenje. Obljuba našega božjega Odrašenika častilom njegovega presvetega Srca. Koreniti izkaz zdravilnih nasledkov duhovne lekarnе. Zgledi lepe smrti.

$\frac{1}{2}$ lit. steklenica samo po 11 kr.

Marija Likar rojena Borghese,
Riva Castello št. 44.

v Vipavi, pripravljena za p. n. g. tujca, kateri žele štiri mesece, od junija dalje, prebiti na deželi, daje se v najem. Stanovanje ima štiri lepo mobilirane sobe, kuhinjo in krasen vrt. Natančneje o tem pove mil. gospa F. TRIBUZZI v Vipavi.

ANDREJ JAKIL,
strojar in štacunar.